

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 42. Joanna Graja non sine repugnantia Sceptrum acceptans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1553

rum prima erat, quod Northumbriæ Dux ob pœnarum feveritatem, qua in nupera seditione hujus Provinciæ incolas mulctabat, sese eisdem oppido exorsum reddidisset: altera vero erat hæc, quod hoc castellum, cum mari sat vicinum esset, magnam in Flandriam ad Carolum V. aufugiendi opportunitatem subministraret, si forte ejus rebus minus prosper arrideret successus: Postquam igitur illuc advenerat, mox se Reginam nominari, ac Nordonici proclamari jussit, scripsitque literas encyclicas ad omnes Regni Nobiles, quibus eos hortabatur, ut coronæ ipsi debitæ jura tuerentur.

§. XLII.

Joanna Graja non sine repugnantia Sceptrum acceptans.

Interea Northumbriæ Dux, qui hucusque Regis obitum sollicite celaverat, prodito secreto die octava ejusdem Mensis Julii Eduardum morte sublatum evulgari jussit, ipse vero unacum Suffolciensi Duce promulgabat, quod Joanna Graja in Angliæ Regnum succederet, eoquod Eduardus ante obitum suum id testamento cavisset, eamque Reginam declarasset. Eo tempore Joanna nonnisi decimum sextum ætatis annum agebat, nihilominus, quamvis discretionis vis in

in illa ætate adhuc hebes esse soleat, Sæcul. XVI.
 ipsa tamen annis maturior tam acrem A. C. 1553.
 judicandi virtutem habebat, ut in tene-
 ris hisce annis paucos admodum sibi si-
 miles numeraret; omnium enim Histo-
 ricorum testimonio compertum est, quod
 ingenii sui acie, quam indies assiduo
 literarum studio magis excolebat, ævi
 sui miraculum nominari meruerit. Cal-
 lebat perbene Gallicum, latinum, si-
 mul, & Græcum idioma; nec minus
 interpretabatur etiam mira facilitate Pla-
 tonem Græco sermone conscriptum, om-
 niumque calculo Anglici folii digna cen-
 sebatur, dummodo vel Sanguinis digni-
 tas, vel juris prærogativa eidem adi-
 tum aperuisset, eam tamen viam, per
 quam alii illam ad thronum evehere nite-
 bantur, indolis suæ nobilitate adeo in-
 dignam reputabat, ut non modo illis,
 qui delatæ coronæ nuntium attulerant,
 grates minime deberi censeret, sed et-
 iam hæc suis Parentibus significari præ-
 ciperet: „violato alterius jure solium
 „conscendere recuso; jus ad regni dia-
 „dema soli Mariæ Henrici VIII. Filix
 „competit, ea autem deficiente ad Eli-
 „sabetham devolvitur, cum ergo testa-
 „menti ab Henrico Rege conditi teno-
 „rem mihi optime perspectum habeam,
 „nullatenus ad sceptrum aspirare in-
 „tendo, donec successionis ordo metan-

P p 5

„gat.

Sæcul XVI „gat., His eas omnes addidit rationes, quas sat validas esse censebat, ut impediret, ne invita ad aliorum arbitrium Reginæ personam sustinere cogere-
 tur, ex qua tamen actione nil nisi ludibrium, simulque periculum sibi expectandum præfenserat.

§. LXIII.

Joanna ad Londinensem Turrim delata, & in Reginam salutata.

Sanderus
l. 2. p. 300.
Burnet l. 2.
p. 353.
Sleidan.
l. 25. p. 927.

Tandem Joanna importunis suæ familiaris sollicitationibus expugnata consenserat, ut Londini Angliæ Metropoli, ac in vicinis urbibus in Reginam proclamaretur, hosque honores tam blanda animi gravitate exceperat, ut omnium indicio nil nisi firmiter in Regnum jus eidem deesse videretur. Porro solemni inaugurationi præfigebatur altera dies, quæ erat decima Julii, interea vero clam evocabatur Londinensis Prætor, qui huic solemnitati interesset. Ergo præstituta die cuncta de more observantur, ac præprimis existimata hæc Regina ad Londinensem turrim, ut ibidem juxta regni consuetudinem imperii fasces acciperet, deducitur: ea autem adventante turmatim confluit populus potius rei novitate excitatus, quam gratulantis speciem præferens: Omnium enim animi stupefacti hærebant, dum